

Skogsvårdslagen

Skogsvårdslagen uttrycker samhällets krav på skogsägaren. Här anges vilken virkesproduktion som måste uppnås och vilken hänsyn till naturen, kulturmiljön och rennäringen som måste tas. Vid sidan av skogsvårdslagen är Skogsstyrelsen också tillsynsmyndighet för delar av miljöbalken.

Är du osäker på vad skogsvårdslagen ställer för krav är du välkommen att fråga skogskonsulenten i det lokala Skogsstyrelsedistriktet.

Skogsvårdslagen i kortversion

Anläggning av ny skog

Ny skog ska anläggas efter avverkning när markens virkesproducerande förmåga inte utnyttjas. Skogsodling eller åtgärder för naturlig förnygring ska göras senast under tredje året efter avverkningsåret.

Nedlagd jordbruksmark ska beskogas senast under tredje året efter nedläggningsåret. Detta gäller dock inte områden med höga natur- eller kulturmiljövärden.

Beprovade metoder och för marken lämpliga trädslag ska användas i förnygringsarbetet. Naturlig förnygring kan vara en bra metod om växtplatsen är lämplig för detta. I annat fall måste sådd eller plantering ske. Markberedning är ofta en förutsättning för ett bra resultat.

Om antalet plantor är för litet i förnygringen måste hjälpplantering ske innan det är för sent. Därefter kan gräsrensning och plantröjning vara nödvändig.

Anmälan om avverkning

Förnygringsavverkning om minst 0,5 hektar ska anmälas till Skogsstyrelsen senast sex veckor i förväg. Förnygringsavverkning omfattar all avverkning utom gallring och röjning

Avverkning av skog

Gallring måste främja skogens utveckling. Virkesförrådet efter gallring måste vara så stort att markens virkesproducerande förmåga utnyttjas.

De kvarlämnade träden ska vara jämnt fördelade över arealen. Skador ska så långt som möjligt undvikas.

Föryngringsavverkning får inte göras innan skogen nått en viss ålder. För barrdominerade bestånd varierar åldern mellan 45 och 100 år, beroende på produktionsförmågan.

På brukningsenheter större än 50 hektar måste den skog som kan föryngringsavverkas ransoneras. Högst hälften av skogsmarken får utgöras av kalmark och skog som är yngre än 20 år. För brukningsenheter större än 1 000 hektar gäller ytterligare regler.

Natur-och kulturmiljövård

Den biologiska mångfalden i skogen måste bevaras. Samtidigt måste kulturmiljön värnas och sociala aspekter beaktas. Det är därför viktigt att hänsyn tas vid alla skogsbruksåtgärder.

Här anges den viktigaste hänsynen:

- Gör inte för stora hyggen.
- Lämna impedimenten orörda.
- Undvik att skada hänsynskrävande biotoper och värdefulla kulturmiljöer
- Var särskilt försiktig när en avverkning berör områden där det finns ovanliga växter och djur.
- Bevara lövinslag i barrskog under beståndets hela växttid.
- Lämna de skyddszoner som behövs mot vatten, impediment, jordbruksmark och bebyggelse.
- Lämna alltid kvar ett antal äldre träd på hygget, gärna i grupper.
- Planera avverkning och transporter så att skador på mark och vatten undviks eller begränsas.
- Planera skogsbilvägar så att skadorna på naturen och kulturmiljön blir så små som möjligt.

Samhällets krav på hänsyn får inte vara så omfattande att pågående markanvändning avsevärt försvåras. Hänsynen till naturvårdens intressen ska utformas så att den biologiska mångfalden gynnas så mycket som möjligt.